ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumíra Žídka a soudkyň JUDr. Šárky Žmolilové a JUDr. Zuzany Ihnátové v právní věci žalobkyně **Mgr. Danuše K.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupené JUDr. Janem Stančíkem, advokátem se sídlem v Mikulůvce 141, proti žalovaným **1) Antonínu M.**, nar. xxx a **2) Mileně M.**, nar. xxx, oběma bytem xxx, oběma zastoupeným JUDr. Bohumilem Sadílkem, advokátem se sídlem ve Valašském Meziříčí, Sokolská 1268, **o určení vlastnictví**, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně – pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 21. 9. 2012, č. j. 16C 46/2011-210, ve znění usnesení okresního soudu ze dne 21. 9. 2012, č. j. 16C 46/2011-217,

t a k t o :

I. Odvolání žalobkyně proti odstavci I. rozsudku okresního soudu se **odmítá**.

II. Rozsudek okresního soudu se v odstavcích II., III., IV., VI. a ve výroku o povinnosti žalovaných zaplatit na soudním poplatku 1.200,- Kč **potvrzuje**.

III. V odstavci V. výroku se rozsudek okresního soudu **mění** takto:

České republice se ve vztahu k žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.

IV. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovaným oprávněným společně a nerozdílně na nákladech odvolacího řízení částku 9.546,- Kč advokátu JUDr. Bohumilu Sadílkovi ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresní soud určil, že žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. st. xxx a pozemku parc. č. st. xxx, které se nacházejí v katastrálním území xxx a obci xxx, tak jak jsou vyznačeny v geometrickém plánu č. 516-7/2012 ze dne 20. 7. 2012, který tvoří nedílnou součást tohoto rozsudku (odstavec I.), zamítl žalobu v části, v níž se žalobkyně domáhala určení, že je vlastníkem části pozemku parc. č. st. xxx a části pozemku parc. č. xxx, nacházejících se v katastrálním území xxx a obci xxx, a to v rozsahu, v jakém na tyto pozemky přesahuje střecha rodinného domu č. p. xxx, stojícího na pozemku parc. č. st. xxx tak, jak je tento přesah vyznačen v měřičském náčrtu ze dne 31. 7. 2012, který tvoří nedílnou součást tohoto rozsudku (odstavec II.), zavázal oba žalované k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Vsetíně 18.180,- Kč (odstavec III.), oba žalované zavázal k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni 1.199,- Kč k rukám advokáta žalobkyně (odstavec IV.), žalobkyni zavázal k povinnosti zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Vsetíně 2.273,- Kč (odstavec V.) a dále zavázal Českou republiku k povinnosti zaplatit JUDr. Janu Stančíkovi odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů 14.868,- Kč (odstavec VI.).

Usnesením ze dne 21. 9. 2012 zavázal okresní soud oba žalované k povinnosti zaplatit společně a nerozdílně na soudním poplatku 1.200,- Kč.

Tento rozsudek v celém rozsahu napadla včasným odvoláním žalobkyně a domáhala se jeho zrušení a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení. Odvolatelka svým odvoláním ve znění jeho pozdějších doplňků vytkla okresnímu soudu, že neúplně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl požadovanou opravu protokolu z ústního jednání dne 19. 9. 2012, nepřihlédl k tvrzením v žalobě a k dalším skutečnostem, které tvrdila, nezohlednil předmět žaloby a neprovedl odvolatelkou označené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností. Rozhodnutí okresního soudu tak spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Okresní soud měl provést revizní znalecký posudek a revizní geometrický plán ke znaleckému posudku a geometrickému plánu Ing. Duška, neboť stávající znalecký posudek a z toho plynoucí geometrický plán jsou zavádějící. Žaloba byla vyřízena

formálně a důkazy nebyly hodnoceny jednotlivě a ve vzájemných souvislostech. Důsledkem tohoto vadného postupu je nepotvrzení vlastnictví odvolatelky k parcele č. xxx a nevyznačení hranic této parcely dle skutečného stavu. Protokol z jednání dne 19. 9. 2012 neobsahuje dotaz odvolatelky kladený znalci Ing. Duškovi „zda měřil šířku a délku obvodového zdiva mezi body 1 a bodem 508-1763. Délka obvodového zdiva mezi těmito body uvedená v geometrickém plánu je 0,64 a 1,51, tj. 2,15 m, totiž neodpovídá skutečné délce obvodového zdiva mezi těmito body tak, jak je lze kdykoliv změřit na budově xxx. Tedy neodpovídá ani délce tohoto obvodového zdiva, jak je uvedena na ‚nákresu na postavení domku pro Marii B. v xxx', který je součástí projektové dokumentace a odpovídá skutečnému provedení stavby domu xxx a tedy délka obvodového zdiva mezi těmito body je 2,5 m. Je o 45 cm větší, než jak je uvedena na geometrickém plánu vyhotoveném znalcem Ing. Duškem. Tam je lživě uvedeno pouze 2,15 m. Znalec totiž opomněl k vnitřnímu rozměru stavby na parcele č. xxx připočítat šířku 0,45 m obvodového zdiva, které náleží domu xxx ve vlastnictví žalobkyně. V geometrickém plánu i znaleckém posudku jsou další chyby. Odvolatelka dále namítla, že vlastnictví k pozemkům parc. č. xxx a parc. č. st. xxx (odstavec I.) nenabyla vydržením, jak nesprávně dovodil okresní soud, nýbrž tyto pozemky nabyli do vlastnictví právní předchůdci odvolatelky na základě nabývacích smluv založených ve spise. Okresní soud zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, když neprovedl řádně důkaz historickými nabývacími smlouvami. Rozsudek okresního soudu je nepřezkoumatelný v tom ohledu, že z něj není zřejmé, na základě jakého konkrétního zákonného ustanovení nenabyla odvolatelka vlastnictví k těm částem pozemků parc. č. st. xxx a parc. č. xxx nad nimiž existuje přesah střechy rodinného domu odvolatelky č. p. xxx (viz odstavec II.).Podle odvolatelky mělo být žalobě i v tomto rozsahu vyhověno. Vada v geometrickém plánu spočívá v tom, že nezachycuje podle skutečnosti, na jakých částech pozemků parc. č. st. xxx a parc. č. st. xxx je rodinný dům žalobkyně postaven. Tento geometrický plán totiž nezahrnuje obvodové zdi domu č. p. xxx. Revizní znalecký posudek by tuto vadu odstranil.

Žalovaní v písemném vyjádření navrhovali potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.

Z podnětu včasného odvolání žalobkyně přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 2 a § 212 věty prvé o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „o. s. ř.") v celém rozsahu s výjimkou odstavce I. výroku a po kvalitativní stránce také z hledisek ustanovení § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř. se závěrem, že netrpí žádnou z vad v tomto ustanovení jmenovaných.

Po odvolacím řízení provedeném v systému neúplné apelace dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné a jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozsudku.

K odstavci I. Odvolatelka výslovně trvala na odvolání i proti odstavci I., jímž bylo žalobě v rozsahu tam uvedeném vyhověno. Důvodem odvolání byly námitky odvolatelky proti znaleckému posudku jako celku (včetně geometrického plánu, který tvoří nedílnou součást rozsudku a obsahově se váže právě k odstavci I.) a nesouhlas se závěrem okresního soudu o tom, že vlastnictví k nemovitostem nabyla žalobkyně, resp. její právní předchůdci vydržením.

Z povahy institutu odvolání však plyne, že k němu má subjektivní legitimaci jen ten účastník, kterému byla dotčeným výrokem způsobem újma na jeho právech. Žalobkyni však bylo výrokem v odstavci I. vyhověno, proto nemá oprávnění činit vůči němu odvolání. Odvolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné podle § 202 odst. 3 o. s. ř. V tomto případě odmítl odvolací soud odvolání žalobkyně v souladu s ustanovením § 218 písm. b) o. s. ř. proti odstavci I. výroku primárně z toho důvodu, že žalobkyně nebyla k podání odvolání oprávněna (neměla subjektivní legitimaci).

K odstavci II. Odvolací soud převzal skutková zjištění okresního soudu jako věcně správná, neboť mají oporu v provedených důkazech a v podrobnostech na ně odvolací soud odkazuje. Okresní soud provedl ve věci řadu důkazů, které vyhodnotil v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. a dospěl ke správnému a pro posouzení věci i úplnému závěru o skutkovém stavu.

S odkazem na ustanovení § 3028 odst. 1, 2 občanského zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2014 posoudil odvolací soud nárok žalobkyně ve shodě s okresním soudem podle právní úpravy platné do 31. 12. 2013.

V řízení bylo prokázáno, že nemovitosti – dům č. p. xxx postavený na pozemku parc. č. st. xxx, parc. č. st. xxx a parc. č. xxx (dále jen „předmětné nemovitosti“) nabyla do svého vlastnictví babička žalobkyně Marie B. trhovou smlouvou ze dne 16. 4. 1928 a (po smrti manžela) odevzdací listinou z 30. 5. 1931. Po smrti Marie B. získala předmětné nemovitosti do svého výlučného vlastnictví Drahomíra S. (matka žalobkyně) jako jediná dědička (viz usnesení ze dne 12. 9. 1952, č. j. D 241/1952-11). Po smrti Drahomíry S. tyto nemovitosti nabyla do výlučného vlastnictví jako jediná dědička žalobkyně. Geometrické a polohové určení hranic výše uvedených pozemků zůstalo beze změny až do současné doby, a to od roku 1830, kdy proběhlo mapování tzv. stabilního katastru.

Za 2. světové války započala Marie B. s rekonstrukcí rodinného domu č. p. xxx, kterou dokončila až v roce 1948. Výsledkem této rekonstrukce (přestavby) bylo zvětšení půdorysu domu směrem na cizí pozemek (nyní pozemky ve vlastnictví žalovaných). Tento stav je přesně zobrazen v geometrickém plánu Ing. Duška, který

tvoří nedílnou součást napadeného rozsudku a váže se k odstavci I. výroku, a to tak, že přesah do parc. č. xxx o velikosti 7 m^2 byl nově zaměřen a označen jako parc. č. xxx a přesah do parc. č. xxx o velikosti 15 m^2 byl nově zaměřen a očíslován jako parc. č. xxx. Jen v tomto rozsahu odpovídajícím obsahu odstavce I. výroku napadeného rozsudku byly přestavbou zastavené cizí pozemky fakticky drženy a nerušeně užívány Marií B. a posléze Drahomírou S., což vedlo k vydržení vlastnického práva k těmto částem pozemku v roce 1962. Tuto otázku okresní soud správně posoudil a na jeho závěry odvolací soud zcela odkazuje.

Zbývající části pozemků (ve vlastnictví žalovaných) nacházející se pod střechou domu č. p. xxx nebyly nikdy v držení žalobkyně ani jejích právních předchůdců a nepřešly do vlastnictví žalobkyně, resp. jejích právních předchůdců žádnou smlouvou. Neexistuje tedy žádný právně relevantní důvod, na jehož podkladě by vlastnictví k těmto částem pozemků mělo na žalobkyni přejít. Vlastnictví nelze dovodit ani z té skutečnosti, že se části pozemků nacházejí pod střechou domu žalobkyně. Střecha ani okapy netvořily držební hranici podle právní úpravy platné do 31. 12. 2013 a netvoří držební hranici ani podle současné právní úpravy – zákona č. 256/2013 Sb. a vyhlášky č. 357/2013 Sb. Znalec Ing. Dušek se s touto problematikou řádně vypořádal z hlediska tehdy platného katastrálního zákona č. 344/1992 Sb. a s ním souvisejících předpisů. Své závěry obhájil i proti námitkám odvolatelky. Ve shodě s okresním soudem považuje i odvolací soud závěry znaleckého posudku a znalcem vyhotovený geometrický plán za správné a nemá důvod v tomto ohledu dokazování doplňovat.

Okresní soud se vypořádal i s námitkou odvolatelky ohledně pozemku parc. č. xxx. V řízení bylo prokázáno, že tento pozemek zanikl v roce 1910 sloučením do pozemku parc. č. xxx ve vlastnictví zcela jiné osoby a nově bylo toto číslo použito až vyhotovitelem geometrického plánu v roce 2008. Historicky vzato nebyl tento pozemek nikdy ve vlastnictví právních předchůdců žalobkyně a nemohl proto být a ani nebyl předmětem žádného dědického řízení.

Se všemi odvolacími námitkami uplatněnými již v prvostupňovém řízení se okresní soud řádně vypořádal a odvolací soud jeho závěrům zcela přisvědčuje. Vzhledem k tomu, že okresním soudem zjištěný skutkový stav nedoznal žádné změny ani v odvolacím řízení, vyhodnotil odvolací soud odvolání žalobkyně jako nedůvodné a rozsudek okresního soudu v odstavcích II., III., IV. a VI. výroku jako věcně správný potvrdil podle §219 o. s. ř.

V odstavci V. výroku o nákladech řízení státu změnil odvolací soud napadený rozsudek podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř., neboť žalobkyně byla během odvolacího řízení zcela osvobozena od soudních poplatků (viz usnesení okresního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. 16C 46/2011-465), přičemž toto osvobození má

zpětnou účinnost. Z toho důvodu není žalobkyně povinna k náhradě nákladů řízení státu (znalečné), i když měla ve věci částečný neúspěch (§ 148 odst. 1 o. s. ř.). Z toho důvodu rozhodl odvolací soud o těchto nákladech tak, že České republice se ve vztahu k žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že zavázal procesně neúspěšnou žalobkyni k povinnosti zaplatit žalovaným oprávněným společně a nerozdílně na těchto nákladech celkem 9.546,- Kč. Tato částka představuje (v souladu s požadavkem zástupce žalovaných) odměnu advokáta za 2 úkony právní služby, a to vyjádření k podanému odvolání a účast u odvolacího jednání po 3.100,- Kč podle § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. 6.200,- Kč, náhradu hotových výdajů ve výši 2 režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 600,- Kč podle § 13 citované vyhlášky, náhradu za promeškaný čas 4 půlhodiny po 100,- Kč, tj. 400,- Kč podle § 14 téže vyhlášky, cestovní náhrada za použití motorového vozidla Škoda Octavia, RZ 4Z0 1548, z Valašského Meziříčí do Ostravy a zpět, celkem 122 km, o průměrné spotřebě 5,4 l motorové nafty na 100 km, cena motorové nafty dle vyhlášky 36,10 Kč za 1 l a paušální náhrada 3,70 Kč za 1 km, pohonné směsi celkem 237,80 Kč a paušální náhrada 451,40 Kč, celkem 689,- Kč a konečně 21% DPH ze součtu výše uvedených položek, tj. z částky 7.889,- Kč – 1.657,- Kč, neboť zástupce žalovaných osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. K náhradě těchto nákladů je žalobkyně povinna ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že platebním místem je advokát žalovaných podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

P o u č e n í : Proti tomuto výrokům II. až IV. **lze podat** podle § 237 o. s. ř. dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu ve Vsetíně – pobočka ve Valašském Meziříčí.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Ostravě dne 18. března 2015

JUDr. Bohumír Žídek, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Polášková